

מצחיק רצח – ההומור כמסייע להתמודדות עם מציאות מאיימת במפגש שבין אחרים מקוטבים ד"ר פיטר הריס*

תקציר

המאמר בודק את התאטרון בשימושיו החברתיים והתרפיים וכיצד הוא מניע את השחקן על הרצף שבין מציאות ובדיון ומשתמש, בין היתר, בהומור כמנגנון להרחקה וליצירת מרחב בין הדרמה האמיתית לבין המתבוננים: השחקן היוצר עצמו, חבריו לתהליך והצופה החיצוני. בכוחו של תהליך זה לראות ב'רוצח' "דמות קומית" בעלת צד אנושי. ניתוח התהליכים של יצירת טקסטים דרמטיים מתוך מפגש סדנאי בין סטודנטים לאמנות התאטרון ואסירי עולם – רוצחים, ובחינת המרכיבים הדרמטורגיים בהם, מצביעים על כוחו של התהליך לחולל שינוי עמדות מצד שני הצדדים המשתתפים בו, ובכך לסלול את הדרך לשיקום על ידי הסרת ההכחשה, להתמודדות חיובית ולקבלת אחריות על ביצוע העבירה.

* ד"ר פיטר הריס, ראש המסלול לתאטרון חינוכי-קהילתי בחוג ללימודי תאטרון במכללה האקדמית גליל מערבי; מרצה בחוג לאמנות התאטרון, אוניברסיטת תל-אביב; יוצר וחוקר תאטרון ותהליכים חברתיים; כתב את עבודת הדוקטורט שלו בנושא מגע בין-קבוצתי במרחב האסתטי: מפגש בזירת התיאטרון בין שתי קבוצות מקוטבות-חברתית כתהליך ייחודי לשינוי עמדות, וכותב ספר בנושא. מחקרו מתמקד בתיאטרון כזירה לדיאלוג ושינוי עמדות בקרב קבוצות מקוטבות חברתית וערכית: יהודים וערבים, אוכלוסיות חזקות ומוחלשות, והתאטרון ככלי לשיקום והעצמת אוכלוסיות שוליים: נגמלים, אסירים, עבריינים ונשות רחוב.